

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 1382/05
29.12.2005. godina
Beograd

SGZZ. 83/05

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Trifunovića, predsednika veća, Vesne Popović, Jasminke Stanojević, Mirjane Grubić i Milomira Nikolića, članova veća, u parnici tužioca "AA", čiji je punomoćnik AB, protiv tužene VV, čiji je punomoćnik GG, advokat, radi ispunjenja ugovora, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti i reviziji tužene, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Leskovcu Gž br. 101/05 od 24.1.2005. godine, u sednici održanoj 29.12.2005. godine, doneo je

R E Š E N J E

ODBACUJE SE kao nedozvoljen zahtev za zaštitu zakonitosti tužene izjavljen protiv presude Okružnog suda u Leskovcu Gž. br. 101/05 od 24.1.2005. godine.

UKIDA SE presuda Okružnog suda u Leskovcu Gž br. 101/05 od 24.1.2005. godine i predmet vraća istom sudu na ponovni postupak.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Leskovcu P br. 1977/03 od 22.10.2004. godine, odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev da se obaveže tužena da ispuni ugovor o specijalizaciji tako što će tužiocu isplatiti iznos od 83.170,99 dinara sa zakonskom zateznom kamatom počev od 15.6.2000. godine do konačne isplate. Stavom drugim obavezan je tužilac da tuženoj na ime troškova parničnog postupka isplati 10.800,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Leskovcu Gž br. 101/05 od 24.1.2005. godine, preinačena je navedena prvostepena presuda u stavu prvom izreke tako što je tužena obavezana da tužiocu isplati 83.170,99 dinara sa zakonskom zateznom kamatom od 1.7.2000. godine do isplate.

Protiv pravnosnažne presude donesene u drugom stepenu tužena je blagovremeno izjavila zahtev za zaštitu zakonitosti i reviziju, zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Odlučujući o dozvoljenosti zahteva za zaštitu zakonitosti, u smislu čl. 421. u vezi čl. 401. st. 2. tačka 5. i čl. 404. ZPP ("Sl. glasnik RS" br. 125/04), Vrhovni sud je našao da zahtev nije dozvoljen.

Prema čl. 417. ZPP, zahtev za zaštitu zakonitosti može se podići samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 361. st. 2. tačka 5. ZPP, ako je protivno odredbama ZPP sud zasnovao svoju odluku na nedozvoljenim raspolaganjima stranaka (čl. 3. st. 3.).

Okružni sud u Leskovcu u ovoj pravnoj stvari nije zasnovao odluku na nedozvoljenim raspolaganjima stranaka, u smislu čl. 3. st. 3. Zakona o parničnom postupku, jer stranke nisu vršile ni posredna ni neposredna raspolaganja. Imajući u vidu da se po stupanju na snagu novog ZPP (23.2.2005. godine) ne može podići zahtev zbog više bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava već samo zbog jedne učinjene bitne povrede, koja se odnosi na raspolaganje stranaka, to nisu ispunjeni uslovi za ulaganje zahteva od strane javnog tužioca, a samim tim ni ulaganje zahteva od strane stranaka, u smislu čl. 418. ZPP. Za stranku kao i za javnog tužioca ograničenja u pogledu razloga za izjavljivanje zahteva za zaštitu zakonitosti, sadržana su u čl. 417. ZPP. S obzirom da u postupku nije učinjena bitna povreda iz člana 361. st. 2. tačka 5. ZPP, nisu ispunjeni uslovi za podizanje zahteva za zaštitu zakonitosti.

Na osnovu čl. 404. u vezi čl. 421. st. 2. ZPP, odlučeno je kao u stavu I izreke.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu odredbe čl. 386. ZPP ("Sl. list SFRJ" br. 4/77, 36/77....i "Sl. list SRJ" br. 27/92, 31/93, sa kasnijim izmenama i dopunama), koji se primenjuje na osnovu čl. 491. stav 4. ZPP ("Sl. glasnik RS" br. 125/04), Vrhovni sud je našao da je revizija osnovana.

U postupku pred prvostepenim sudom je utvrđeno da je tužena bila u radnom odnosu kod tužioca, kada je rešenjem Ministarstva zdravlja od 14.9.1995. godine data saglasnost na odluku "AA" od __. godine kojom je tužilji odobrena specijalizacija iz preventivne i dečije stomatologije, nakon čega je između parničnih stranaka 2.10.1995. godine zaključen ugovor o upućivanju na specijalizaciju. Posle položenog specijalističkog ispita u septembru 1998. godine tužilja je raspoređena na odgovarajuće poslove počev od 28.11.1998. godine u "DD" u okviru "AA". U "DD" tužilja je radila sve do 15.6.2000. godine kada je prešla da radi u "DD", na osnovu sporazuma o preuzimanju, kojim je u članu 3. st. 2. predviđena obaveza tužilje da u skladu sa ugovorom o specijalizaciji naknadi štetu drugom učesniku sporazuma. Inače, "DD" poslovao je kao organizaciona jedinica "AA" sve do 15.11.1999. godine, kada je konstituisan kao posebna ustanova.

Nalazeći da su, od strane Republike, sredstva za troškove specijalizacije izdvojena i odobrena, "AA", te da je i "DD" učestvovao u finansiranju tužene, a s obzirom na nepreciznost odredbe čl. 3. st. 2. navedenog sporazuma o preuzimanju, prvostepeni sud je stao na stanovište da je tužena svoje obaveze iz ugovora o specijalizaciji ispunila i da tužilac nije pretrpeo štetu.

U postupku po žalbi, drugostepeni sud je, bez održane rasprave, izmenio činjenično stanje utvrđeno od strane prvostepenog suda, tako što je iz podneska "AA" od 15.10.2002. godine, potpisanog od načelnika ekonomsko finansijske službe, utvrdio da je tuženoj, tokom specijalizacije, isplaćivana naknada iz sredstava "AA". Polazeći od ove činjenice preinačio je prvostepenu presudu i usvojio tužbeni zahtev tužioca.

Međutim, s obzirom da prvostepeni sud, nije dao pravnu ocenu navedenog dokaza, Vrhovni sud nalazi da je drugostepeni sud, bez održane rasprave, utvrdio novo činjenično stanje i na njemu zasnovao odluku. Stoga se osnovano u reviziji tužene ističe da je pobijana presuda zahvaćena bitnom povredom odredaba parničnog postupka iz člana 354. st. 1. ZPP jer je drugostepeni sud nepravilno primenio odredbu čl. 373. st. 1. tačka 1. ZPP, a to je bilo od uticaja na donošenje zakonite i pravilne odluke, zbog čega je presuda morala biti ukinuta.

Na osnovu člana 394. st. 1. ZPP, Vrhovni sud je odlučio kao u stavu II izreke.

Predsednik veća-sudija,

Predrag Trifunović, s.r.

Za tačnost otpravka

dc